عید سعید غدیر خم بر همگان مبارک باد

ایران ورزشی

WWW.INN.IR

۲۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران ■ سال بیست و پنجم ■ چهارشنبه ۶ مرداد ۱۴۰۰ ■ July 28 - 2021 ■ ۱۷ ذیحجه ۱۴۴۲ ■ شماره ۶۸۱۷

2411200075790003 6260757900037

جمعه
21:15

رویای گلات در سکانس پایانی

این قهرمان اصغر فرهادی نیست، این اثری از یحیی است

ثبت رسمی گلات در لغتنامه فوتبال ایران

هشدار پرسپولیسی‌های سابق: پیکان را دست کم نگیرید؛ برای مساوی بازی نکنید

جمعه
21:15

مجیدی دوباره ذخیره‌ها را به خط کرد

استقلال برای پرسپولیس بازی نمی‌کند

برنامه سایر دیدارها
جمعه ساعت ۲۱:۱۵

صنعت نفت آبادان - ماشین‌سازی تبریز	آلومینیوم اراک - نفت مسجد سلیمان
گل‌گهر سیرجان - نساجی مازندران	پدیده مشهد - فولاد خوزستان
تراکتور تبریز - سایپا	ذوب آهن اصفهان - مس رفسنجان

نفت مسجد سلیمان، ذوب آهن و سایپا در جنگ بقا

کدام تیم به لیگ یک سقوط می‌کند؟

عکس: رضا سعیدی پور

ایران - آمریکا؛ ساعت ۹:۱۰
جذاب‌ترین رویداد کاروان در روز ششم
رخ به رخ با سلطان بسکتبال دنیا ۴

داودی با ورودی ۴۴۲ کیلوگرم
در تعقیب تالاخادزه
هاشمی امیدوار به برنز وزنه‌برداری
برخواه: به موفقیت هاشمی و داودی امیدوارم ۴

شه‌بخش رویای بوکس را رقم می‌زند؟
شکار شیر روی رینگ ۴

نقره المپیک به سعید ملایی رسید
مدال تاریخی جودو در جیب مغولستان ۴

محبوب‌ترین چهره در توکیو ۲۰۲۰
ستاره‌ها در صف عکس گرفتن با جوکوویچ ۵

مدعیان کسب مدال طلا در دوی ۱۰۰ متر
چه کسی جای اوسین بولت را می‌گیرد؟ ۵

رئیس کمیته جوانان خبر داد
حضور مهدوی کیا در تیم امید قطعی شد ۴

کمیته انضباطی

حامد لک؛ یک جلسه محرومیت تعلیقی + ۵۰ میلیون جریمه
فیروز کریمی؛ یک جلسه محروم + ۵۰ میلیون جریمه
تیم هوادار؛ محرومیت از میزبانی سه بازی اول لیگ برتر
علیرضا منصوریان؛ ۴ بازی محروم + ۱۰۰ میلیون جریمه
مجتبی حسینی؛ یک جلسه محرومیت تعلیقی + ۵۰ میلیون جریمه
محمد زارع؛ دو سال محرومیت از تمام فعالیت‌های ورزشی ۳

توضیحات رئیس کمیته انضباطی
درباره جنجال رأی‌های اخیر:
اشتباه نکردیم، براساس گزارش‌های رسیده رأی دادیم ۲

آنچه نازنین ملایی به جامعه ورزش ما گوشزد کرده است

اهمیت ریل‌گذاری دقیق برای موفقیت در المپیک‌ها

سرمقاله
وصال روحانی ■

فردا پنجشنبه نازنین ملایی در نیمه نهایی رووینگ تک نفره زنان با رقبایش مبارزه و برای رسیدن به فینال تلاش خواهد کرد اما صرفنظر از هر نتیجه‌ای که به دست بیاورد، عملکرد و نحوه نگاه و طریقه برنامه‌ریزی او جای تقدیر دارد و حاوی درس‌هایی ارزشمند برای همگان است.

همین ۴۵ روز پیش وقتی از این پاروزن خوشفکر پرسیدند چه نگاهی به المپیک توکیو دارد، گفت: «از من مدال در این مسابقات نخواهید و حتی توقع نداشته باشید که در المپیک بعدی (۲۰۲۴ پاریس) هم روی سکو بایستم و اگر متوقع‌اید که حائز یکی از رتبه‌های اول تا سوم شوم، برای این مهم به المپیک ۲۰۲۸ لس آنجلس چشم بدوزید.»

ملایی افزود: «اینها را به این سبب می‌گویم که هر ورزشکار خواهان مدال‌های المپیک یا نظایر آن باید یک روند تکاملی و تدریجی و بسیار زمانبر را طی کند و با گذشت زمانی طولانی به درجه‌ای از مهارت و پختگی برسد که برای کسب مدال‌هایی از این قبیل به آن نیاز است. هیچ قهرمانی یک شبه روی سکوی المپیک و یا سکوی درجه اول جهانی نمی‌رود و باید صدها راه سخت را برود و هزاران مرارت را تجربه کند و از ده‌ها دهلیز تنگ عبور نماید تا سرانجام ببیند و متوجه شود که سکوی افتخار المپیک کدام و در کجا است و برای ارتقا به آن چه باید کرد و از چه روش‌هایی سود جست.»

با این اوصاف و طرز نگرش که ملایی دارد و آن را دستور کار خود قرار داده و با برنامه‌ریزی دقیق اش پیرامون همین مسأله لابد باید پرسید که اگر ملایی از نیمه نهایی هم عبور کرد و به فینال رسید، آیا در تعیین و اعلام زمان‌های لازم برای نیل به هدف مرتکب اشتباه نشده و آیا فروتنی بیش از حد به خرج نداده و آیا نمی‌خواسته است با کم کردن بار توقعات بر دوش اش فشار روانی وارده به خود را کاهش بدهد و در نتیجه آسان‌تر و بهتر کار کند و مثبت‌تر نتیجه بگیرد.

نگاه ما به این مسأله و تفاوت وعده‌های طولانی مدت ملایی با آنچه در توکیو همین حالا انجام داده، هرچه باشد شکی نیست که نوع نگاه و روش کار این پاروزن رشد کرده در انزلی به مسأله خطیر شرکت در المپیک و سایر مسابقات بزرگ دنیا یک درس و نکته‌ای عبرت آموز برای همگان و راهکاری است که تأسی از آن را باید به سایرین توصیه کرد. ریل‌گذاری درست برای رسیدن به هدف‌های بزرگ و بخصوص تقسیم زمان به بازه‌های صحیح و دقیق و انجام درست و دقیق کارها در هریک از بازه‌ها مسأله‌ای است که باید هر ورزشکار عاقل و تیزهوش و تلاشگری در دستور کار خود قرار دهد و به شدت و بدون هیچ مسامحه‌ای آن را به اجرا درآورد.

هرحرکت شتاب‌زده و نسنجیده‌ای در این راه و مدال خواهی در المپیک یا مسابقات قهرمانی جهان بدون آن که پشتوانه‌های آن و ملزومات کار را فراهم آورده باشید، به معنای ناکامی خواهد بود و با اینکه داشته‌ایم صدها ورزشکاری را طی تاریخ که این راه بسیار طولانی را کوتاه کرده و ره صدساله را یک شبه پیموده و بدون رعایت ریل‌گذاری و حرکت در مسیری چند ساله به مقصد رسیده و هدف خود را برآورده کرده‌اند اما قانون حاکم و روشی که باید به کار گرفت تا به شکل اصولی به موفقیت‌های بزرگ در ورزش (و برخی شئونات دیگر) دست یافت، همانی است که برشمردیم و در حرف‌های نازنین ملایی به آن اشاره شده است.

ملایی روز یکشنبه این هفته پس از عبور از مرحله دوم رووینگ تک نفره بانوان در توکیو و ورود به مرحله نیمه‌نهایی در اظهاراتی تازه‌تر متذکر شد: «با خودم گفتم، هرچه انرژی داری صرف کن و هر تلاش و کالری موجود را به کار بگیر تا در خط پایان چه پیروز و چه بازنده این احساس و اطمینان را داشته باشی که هرچه را که در وجودت بوده و برای موفقیت لازم است به کار گرفته‌ای. نتیجه هر چه بود، باد اباد، زیرا می‌دانستم اگر به نیمه‌نهایی رده‌های A, B نرسم، حضورم در رده C قطعی خواهد بود، این چنین بود که در پایان کار این رضایت را داشتم که چیزی بیشتر و بهتر از آن برای من و جامعه ورزش پاروزنی امکان‌پذیر نبوده و به بالاترین سطح بهره دهی‌ام نایل شده‌ام و البته مسرورم که این سطح و مرز برای ورود به نیمه‌نهایی المپیک هم کفایت کرد.»

اینکه ملایی روز پنجشنبه به فینال هم خواهد رسید یا خیر، تحت‌الشعاع این مسأله قرار دارد که این پاروزن منظم و فکور و منطقی بسیار دقیق با مسائل موجود برخورد کرده و براساس طرح و برنامه‌ریزی دقیق به المپیک رفته است.

ملایی حتی روی اصول و قواعد ضروری برای درخشش در المپیک حساب کرده و با تأکید بر اینکه زمان عقلایی برای مدال‌دار شدن او نه حالا بلکه هفت سال بعد در المپیک لس آنجلس است، به همگان لزوم برنامه‌ریزی دقیق و عقلایی برای هر رویداد ورزشی بزرگی را متذکر شده است.

این برای کل ورزش ما درس و راهکار مهمی است. در حالی که بسیاری از اهالی ورزش ما و حتی مربیان و سرپرستان و مدیران عادت دارند با پیش‌بینی‌های بیش از حد خوشبینانه راه کسب مرغوب‌ترین مدال‌ها را هموار و آنها را در زمان حاضر و همین امروز قابل اکتساب جلوه بدهند (و با این کار فقط استرس را روی ورزشکاران حاضر در میدان به حداکثر و به سطوحی غیر قابل تحمل می‌رسانند) ملایی با تقسیم درست زمان و تعیین انواع وظایف و اقسام کارها در هریک از مقاطع زمانی به آنها و سایر ورزش پیشه‌های ما یادآور شده است که آهسته و عاقلانه بروند و به همین سیستم هم بیایند و از شتاب شدید پرهیز کنند زیرا میوه‌های مرغوب به زمان لازم برای «رسیدن» و لذیذ شدن نیاز دارند و تسریع در چیدن آن، فقط میوه‌های کال را در دامان شکارچیان عجول خواهد انداخت.

ملایی با این نگرش و نحوه عمل، حتی تسریع احتمالی در رسیدن به فینال رشته‌اش و کسب مدال در این مرحله را نیز صاحب شیرینی بیشتری کرده زیرا اگر به دست آید، فقط از تکامل زنی می‌گوید که پیروزی‌اش تنها در گرو بازوهای ورزیده و پاهایی پرتوان برای پاروزنی هرچه سریع‌تر نیست بلکه از مغزی برمی‌خیزد که قوه مدیریت تمامی این نیروها را دارد.

چیزی که اگر در جامعه ورزش ما کاملاً نایاب نباشد، قطعاً کمیاب است.

عکس پرسپولیس روی جام

ماشین سرخ بتمن

گزارش یک
سامان موحدی راد ■

پرسپولیس ویحیی در آستانه ثبت یک رکورد دیدنی هستند. ثبت پنجمین قهرمانی پیاپی در دهه‌ای که باید دهه پرسپولیس نام بگیرد. سال‌هایی که سال پرسپولیس است و این تیم را به بهترین فرم موجود در فوتبال ایران بدل کرده.

یک نمونه از این تبدیل به بهترین فرم موجود را می‌توانید در حامد لک ببینید. دروازه‌بانی که در رده دروازه‌بان‌های معمولی لیگ ایران بود اما با آمدن به پرسپولیس با ثبت ۱۶ کلین‌شیت بهترین عملکرد را در لیگ بیستم به نام خودش ثبت کرد.

نگاهی به سایر ستاره‌های این تیم هم چنین وضعیتی را نشان می‌دهد. پرسپولیس امسال حتی نسبت به پرسپولیس زمان برانکو ستاره‌های کمتری دارد و بازیکنان جوان دیگری به آنها اضافه شده‌اند اما حتی این جوانگرایی هم نتوانست پاشنه آشیل تیم یحیی شود و آنها مثل ماشین بتمن در لیگ ایران تاخت و تاز کردند.

نمونه خوبش همین بازی آخر برابر تراکتور بود. بازی‌ای که می‌توانست به یک کابوس برای پرسپولیسی‌ها بدل شود اما با تیزهوشی آنها چنین نشد و آنها برای رسیدن به قهرمانی پنجم تنها یک بازی را در پیش دارند.

تک گل تراکتور در نیمه دوم و در اوج حملات پرسپولیس در کنار موقعیت‌های از دست رفته پرسپولیسی‌ها داشت همه را می‌ترساند که این بار در لحظات پایانی جام قهرمانی از دست رفته است.

موقعیت‌های از دست رفته پرسپولیس در لحظاتی که این تیم عقب بود نشان از یک استرس بزرگ در تیم داشت و بسیاری را به یقین رسانده بود که ممکن است این بازی برای آنها آنطور که دوست دارند تمام نشود اما سرخ‌ها خیلی زود به خودشان آمدند و آن شخصیت قهرمان چند سال اخیرشان را نشان دادند.

شخصیت با اعتماد به نفسی که در بسیاری از بازی‌ها آنها را پیش از سوت آغاز مسابقه برنده بازی می‌کند.

پرسپولیس یحیی نسبت به پرسپولیس برانکو ضعف‌های زیادی دارد اما هر از گاهی چشمه‌هایی از توانایی‌هایش را رو می‌کند که سختگیرترین هوادارانش را هم امیدوار می‌کند. یکی همین کامبک زدن پرسپولیس در برابر تراکتور در آن لحظات حساس بود.

تیمی که از یک رقیب همیشگی یک بر صفر عقب است و از ورزشگاه دیگر خبر گل‌های پیاپی مهم‌ترین رقیبش را می‌شنود در فاصله ۳۰ دقیقه به پایان بازی چگونه می‌تواند آمادگی ذهنی‌اش را حفظ کند؟

البته که شاگردان یحیی خیلی زود به خودشان آمدند و تسلط‌شان بر زمین و بازی را به حریف دیکته کردند تا با نتیجه هیجان‌انگیز ۳-۱ برنده بازی باشند.

حالا فقط یک گام در برابر پیکان و مهدی تارتار برای سرخ‌ها باقی مانده تا آنها را به پنجمین قهرمانی پیاپی برسد. چیزی که پرسپولیس بیش از همه شایستگی‌اش را دارد.

عبدی، ژوکر طلایی سرخ

قهرمان کوچک

تک به تک
سام ستارزاده ■

قهرمان هر داستان حماسی جذابی شخصی است که هیچ‌کس روی او حساب ویژه باز نمی‌کند و در زمانی معادلات ماجرا را به هم می‌ریزد که کسی تصورش را هم نمی‌کند. در جذاب‌ترین داستان‌های دوفصل اخیر ارتش سرخ، این قهرمان غیرمنتظره همواره مهدی عبدی بوده. از زمان نخستین بازی رسمی‌اش در شهر آورد ۹۱ که گل برتری پرسپولیس را ساخت، تا دیدار نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان آسیا که با پرواز بلندش قرمزپوشان پایتخت را از مانع النصر عبور داد، مهدی عبدی قهرمان کوچکی بوده که برای اردوگاه سرخ‌ها دست به بزرگ‌ترین کارها می‌زد. در نیم‌فصل نخست، هواداران تیمش بدون نگاه به او از نداشتن مهاجم می‌نالیدند؛ و در نیم‌فصل بعدی نیز وی روی نیمکت زیر سایه زوج مغانلو - آل‌کثیر قرار داشت. با این حال، او از روی نیمکت هم عادت قهرمان بودن خود را ترک نکرد. دبل مقابل تراکتور در یک نیمه و بازگرداندن پرسپولیس به صدر جدول در آستانه هفته پایانی لیگ بیستم، آخرین شاهکار مهدی عبدی بود. یک ضربه محکم و دقیق از سوی وی، از میان ۷ بازیکن تراکتور و محمدرضا اخباری که ۶۴ دقیقه یک‌تنه مقابل نامدارترین مهاجمان پرسپولیس ایستادگی می‌کرد راه خود را به دروازه تراکتوریافت و هواداران سرخ دل در عین حال که غرق شادی بودند، احتمالاً از خود می‌پرسیدند که چرا جانشین عیسی آل‌کثیر در ترکیب اصلی فرصت درخشش پیدا نکند؟ گویا سرنوشت پرسپولیس به اسطوره‌های شمالی گره خورده. از دوران درگذشت مرحوم هادی نوروزی، پرسپولیس هر سال یک نشان قهرمانی به کپورچال تقدیم می‌کند. نشان امسال آنها، به لطف ستاره قائمشهری‌شان محفوظ مانده. با حرکت تکنیکی انفرادی که گل سوم پرسپولیس مقابل تراکتور را نیز به نام عبدی زد، شماره ۱۶ مخوف قرمزها ۸ گله شد تا پس از احمد نوراللهی ۹ گله، دومین گلزن برتر پرسپولیس در مسابقات لیگ باشد و البته بالاتر از ساسان حسینی (مهاجم نفت مسجدسلیمان)، دومین گلزن جوان لیگ بیستم. ارزش وی در وبسایت معتبر ترانسفرمارکت نیز به ۸۰۰ هزار یورو ارتقا پیدا کرده؛ رقمی که وی را به سومین بازیکن ارزشمند تیمش (بالاتر از آل‌کثیر و مغانلو) بدل می‌سازد.

خط آتش پرسپولیس لیگ بیست و یکم می‌تواند با تزویج مهدی عبدی با هریک از دو مهاجم دیگر فعلی تیم تداعی‌کننده زوج مهرناشدنی مهدی طارمی و علی علیپور باشد. آل‌کثیر و مغانلو هر دو مهاجمانی با فیزیک بدنی بالا و البته برخوردار از قدرت تمام‌کنندگی هستند اما در مقابل تیم‌هایی نظیر تراکتور که با دفاع همه‌جانبه راه نفوذ را بر رقیب به‌خوبی می‌بندند، یک مهاجم ریزنقش‌تر اما تکنیکی، چابک و باهوش می‌تواند نتیجه مطلوب را رقم بزند. ورود عبدی و امید عالیشاه نیز بر اساس همین نگرش در نیمه دوم ورق را به سود سرخ‌های پایتخت برگرداند.

وارث پیراهن رضا شاهرودی می‌خواهد سال آینده بیش از یک تعویض طلایی باشد. مهدی عبدی در دو سال گذشته مرد بازی‌های بزرگ و سرنوشت‌ساز پرسپولیس بوده اما در فصل آتی قصد دارد با دو تن از برترین مهاجمین لیگ بیست‌ویکم بجنگد تا الماس شمالی درخشنده تمام بازی‌های سرخ‌پوشان باشد. او اکنون کاملاً شایسته اعتمادی است که شاید اگر در ابتدای فصل به او می‌شد، پرسپولیس حتی در نیم‌فصل اول مشکلات کمتری را در خط حمله تجربه می‌کرد.

فیروز کریمی گذر از طنز، ورود به تراژدی!

یادداشت
احسان محمدی ■

اگر لیگ فوتبال ایران مسابقه استندآپ کمدی داشت یکی از کسانی که اسپانسرها حتماً روی او سرمایه‌گذاری می‌کردند فیروز کریمی بود. مردی ۶۳ ساله که حتی وقتی دیگران خاطرات او را تعریف می‌کنند هم نمی‌شود جلوی خندیدن را گرفت. حاضرجواب، خلاق و همیشه آماده برای غافلگیر کردن.

کسانی که با فیروز کریمی کار کرده‌اند می‌گویند در عین جدیت و سختگیری‌های خاص خودش ذهن عجیبی برای خاطره گفتن/خاطره ساختن و دست انداختن همه چیز و همه کس دارد. آذر ۱۳۸۶ در اولین دوره جشنواره فیلم‌های کمدی گل آقا از او تقدیر شد. شاید برای همین است که در چند سال اخیر تهیه‌کنندگان برنامه‌های تلویزیونی او را کشف کرده‌اند و شبکه‌های مختلف تلویزیون یکی در میان در حال پخش فیروز کریمی هستند!

همین الان هم اگر در گوگل جست‌وجو کنید گزیده جملات طنز او از بهترین سریال روی آنتن بامزه‌تر است اما این سال‌ها گاهی چنان افراط می‌کند که به دل نمی‌نشیند. کمدین‌ها می‌گویند وقتی بخواهی به زور دیگران را بخنداني، حتی لبخند نمی‌زنند.

بعد از دیدار پرسپولیس مقابل تراکتور که کریمی به عادت همیشگی تمام‌وقت کنار خط ایستاد و سر بازیکنان و داور فریاد زد، در نشست مطبوعاتی گفت که «دل پیچه» دارم و نباید نامه بزنند که به زور مربیان بیایند اینجا!

گفتن این جملات با آن صورت جدی چیزی شبیه طنزهای باستر کیتون بود که دیگران را می‌خنداند اما خودش لبخند نمی‌زد. این بار البته حرف هایش حتی مرزهای طنز را رد کرد و شبیه تراژدی شد. تقلا برای خنداندن. اینکه ۹۰ دقیقه کنار خط یاد «بیرون روی» نیفتی و همان ده دقیقه نشست مطبوعاتی این موضوع آزارت بدهد بیشتر به بهانه شباهت داشت. او که در این فصل سکان تراکتور به گل نشسته را دست گرفت و در چند بازی به شکل معجزه‌آسایی موفق به کسب امتیاز شد یک مربی شگفت‌انگیز است. آخرین سرمربی ایرانی که فاتح جام آسیایی شده است و البته یک مارکوپولوی تمام‌عیار.

پاس تهران، سپاهان اصفهان، بهمن کرج، پلی‌اکریل اصفهان، تراکتورسازی تبریز، استقلال اهواز، ابومسلم مشهد، شهاب زنجان، راه‌آهن شهرری، استقلال تهران، صبای قم، داماش گیلان، گسترش فولاد، شاهین بوشهر، سنگ آهن بافق، پیکان تهران، ذوب‌آهن اصفهان، ملوان بندرانزلی، اترک بجنورد و... تیم‌هایی هستند که فیروزخان آنجا مربیگری کرده. با بعضی‌هایشان درخشان بود و خیلی‌ها را در میانه راه رها کرده است. با پاس قهرمان آسیا شد و با استقلال اهواز در یک قدمی قهرمانی دستش خالی ماند، با استقلال تهران به بن‌بست رسید و با نفت مسجد سلیمان وقتی مقابل سپیدرود گل خورد غش کرد.

فیروز کریمی یک مربی متفاوت است. یک نظامی که در فوتبال چهره شد، گاهی با شوخی‌های بامزه این ورزش را جذاب‌تر کرد و حالا که انگار دستش از نظر فنی خالی شده سعی می‌کند کماکان در بورس بماند و البته که موفق می‌شود. او را نمی‌شود نادیده گرفت، گاهی به تیم‌های در حال سقوط چنان شوک‌هایی وارد کرده و آنها را نگه داشته که باور کردنی نیست و گاهی در نشست مطبوعاتی حرف‌هایی زده که باز هم باور کردنی نیست. بهانه «دل پیچه» بعد از شکست ۳-۱ مقابل پرسپولیس حتی اگر واقعی باشد، برای مخاطب بامزه است و کسی باورش نمی‌کند. او مرز را رد کرده و حالا بیننده تلویزیونی نمی‌داند آن چه انجام می‌دهد و می‌گوید واقعی است یا یک اغراق برای دزدیدن چشم‌ها و گوش‌ها و تیتر شدن. موفق هم می‌شود. درست مثل این یادداشت!

ویژه‌نامه آخر هفته ایران ورزشی را هر پنجشنبه از روزنامه‌فروشی‌ها بخواهید

ضمیمه رایگان
۱۶ صفحه